

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

Salisburgi, 1725

VD18 80460518

16. De Sacramentis non iterandis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61781](#)

propendet Diana d. resol. 15. Ego prionior sum in affirmativam, eò quod virtus & dignitas partis sacræ trahat ad se totum non sacrum, modò sit ejusdem speciei: nam juxta rectam Philosophiam, quando duo liquorēs, qui admiscantur, sunt ejusdem speciei, habentque qualitates valde similes ejusdem virtutis, & vigoris, ut duo vina alba, vel duo olea, ex admixtione nulla sit corruptio, nec resultat aliud tertium, sed unio duntaxat & continua-
tio illarum partium. Consultum tamen est, ut oleum profanum non statim in æquali, aut majori quantitate consecrato admisceatur, sed ut additio sensim fiat: tunc enim semper censetur idem esse, quod immediate ante fuit.

§. V.

20. *Forma* sacræ Unctionis alia est essentialis, alia accidentalis. Essentialis stat in solenni illa verborum conceptione, quibus Episcopus vel Presbyter in ungendo uritur. Acciden-
tialis consistit in modo, ceremoniis, & solen-
nitatis harum inunctionum; quæ ex Pon-
ticali Romano & Ecclesiæ praxi desumuntur.

§. VI.

21. *Finis* & *Effectus* sacræ Unctionis pro ejusdem diversitate variat. Potissimum autem & potentissimus est augmentum Divinæ gratiæ ad exequendum rectius ea, quæ cujusque Ordinatio, dignitas & conditio requirit; vel ar-
statio diabolice potestatis.

7. *Qua materia.* 8. *Qua forma.* 9. *Quis finis Sa-
cramentorum?*
10. *Effectus Sacramentorum.*
11. *Baptismus Confirmatio, & Ordo impunè non ite-
rantur.* 12. *Nisi prudenter dubitetur, an validè collati sint.*

Porrò quia Ordo est Sacramentum, quod iterari nequit, idèo in genere hic agitur de Sacramentis Novæ-Legis, eorūmque itera-
tione.

§. I.

Definitur Sacramentum, quod sit invisi-
bilis gratiæ visibilis forma. 1. *sacrificium* 2. *de
Consecrat.* diff. 2. Vel explicatiūs: quod sit
sensibile signum invisiibilis gratiæ ad nostram
justificationem divinitū institutum.

§. II.

Dividuntur Sacraenta Novæ Legis jux-
ta præsentem *Rubricam* in iterabilia, & inite-
rabilia. Iterabilia, quæ scil. sacerdoti suscipi pos-
sunt, sunt quatuor: *Eucharistia*, *Pœnitentia*,
Extrema Unctio, & *Matrimonium*. quia hæc
solum conferunt gratiam facile amissibilem,
ideoque reiteratione Sacramenti recuperabi-
lem. Initerabilia sunt tria: *Baptismus*, *Con-
firmatio*, & *Ordo*. Quia hæc ultra gratiam
sanctificante etiam imprimunt characterem
indeleibilem in anima suscipientis. Trident.
sess. 7. de *Sacrament.* in gen. can. 9.

II. *Dividi* solent in Sacraenta mortuorum 3
& vivorum. Sacraenta mortuorum sunt
duo: *Baptismus* & *Pœnitentia*: quia per se
conferunt gratiam primam, adeoque prosunt
homini spiritualiter mortuo in peccato mor-
tali, originali, vel actuali. Per accidens tam
hæc Sacraenta sæpe conferunt gratiam
secundam. Sacraenta vivorum sunt quin-
que: *Confirmatio*, *Eucharistia*, *Extrema Un-
ctio*, *Ordo*, & *Matrimonium*: quia per se
conferunt gratiam secundam, seu augmen-
tum gratiæ præexistentis; adeoque prosunt
solum homini jam vivo spiritualiter, seu exi-
stenti in statu gratiæ, quamvis eadem per
accid-

P 2

acci-

TITULUS XVI.

De Sacramentis non iterandis.

SUMMARIA.

1. *Sacramenti definitio.* 2. 3. & *dibisso.*
4. *Sacramentorum Author est Christus.*
5. *Minister ordinarius.* 6. & *subjectum homo siator.*

accidens quandoque conferant gratiam pri-
mam. Ita Theologomnes.

§. III.

4 *Causa efficiens Sacramentorum Novæ Legis* est vel principalis, vel instrumentalis.

Principalis est Christus, ipsum namque omnia Sacra menta instituisse, est de fide sæ-
pius definitum in Trident. *sess. 6. 7. 13. 14.*
præsertim verò *sess. 7. de Sacram. in gen. can.*
1. ubi dicitur anathema in eos, qui dicunt Sa-
cramenta Novæ Legis non fuisse omnia à JE-
SU Christo Domino nostro instituta.

5 *Instrumentalis* est Minister. Est autem mi-
nister Ordinarius Sacramentorum solus ho-
mo viator non tamen omnis, sed qui ad hoc
in Ecclesia ritè ordinatur & potestatem acci-
pit.

Prima pars colligitur ex facto Christi,
qui *Matt. ultimò* solis hominibus viatoribus
dedit potestatem baptizandi; & *Luc. 22.* con-
ficiendi Evcharistiam: & *Joan. 20.* remittendi
peccata. *Secunda pars* constat tum ex Tri-
dent. *d. sess. 7. Can. 10.* ubi damnatur, qui di-
xerit, Christianos omnes in omnibus Sacra-
mentis administrandis habere potestatem:
tum ex communi sensu DD. & praxi Ecle-
siæ, quâ docemur, et si quilibet homo sit suf-
ficiens minister Baptismi propter sumnam
eius necessitatem, & matrimonii ipsi contra-
hentes, ordinarium tamen Confirmationis,
& Ordinis ministrum esse solum Episco-
pum, ministrum verò Evcharistia, Pœnitentia, &
Extremæ Unctionis solum esse Sa-
cerdotem.

§. IV.

6 *Subiectum Sacramentorum* est homo via-
tor: omnis quidem respectu Baptismi: re-
spectu verò reliquorum solum baptizatus:
cum Baptismus sit janua reliquorum Sacra-
mentorum. *c. 2. de Cognat. spirituali in 6.*
Requiritur tamen præterea ad Sacramentum
Ordinis in suscipiente sexus masculinus, hi su-
pra *Tit. II. §. 4. n. 8.* probavimus: & ad

Sacramenta Pœnitentia, Extremæ Unctio-
nis, ac Matrimonii usus rationis: hæc enim
supponunt hominem doli, peccati, aut con-
tractus capacem. Cætera nempe Baptis-
mus, Confirmatio, Evcharistia, & Ordo
validè etiam ab infante recipi possunt, quia
non nisi in adultis rationis usu præditis ali-
quem proprii liberi arbitrii motum & in-
tentionem prærequirunt. Layman *de Sa-*
cram. tr. I. c. 6. n. 4.

§. V.

Materiæ Sacramentorum est duplex, re-
mota & proxima. Remota est res illa sensi-
bilis, in qua, vel circa quam exercetur actio
Sacramento. Proxima in Sacrementis, qua
in usu consistunt, est ipsa actio exercita in
& circa materiam remotam. Sic in Baptismo
materia remota est aqua, proxima ablutio:
in Confirmatione materia remota est Chris-
ma, proximo inunctio in fronte; in Pœni-
tentia materia remota sunt peccata post Bap-
tismum commissa, proximo sunt actus, qui
circa illa versantur, nempe contritio & con-
fessio: in Extrema Unctione materia remo-
ta est oleum infirmorum, proxima est ipsa
inunctio: in Ordine materia remota sunt in-
strumenta tradenda ordinando, proxima eo-
rundem traditio: in Matrimonio materia re-
mota sunt corpora sponsi & sponsæ, ipse verò
mutuus consensus, quatenus est traditio mu-
tuæ juris in corpus proprium ad usum Matri-
monii est materia proxima. In Evcharistia au-
tem, quæ non est Sacramentum in usu trans-
eunte consistens, sed permanens, materia re-
mota quidem est panis & vinum, proxima
verò non est consecratio hujus materiæ, sed
species panis & vini relictae continentis cor-
pus & sanguinem Christi.

§. VI.

Forma in quolibet Sacramento sunt verba
certa unacum applicatione materiæ proferen-
da à Ministro, ut tradit Concil. Florentinum

in Decreto Eugenii. his verbis : *Hac omnia Sacra menta tribus perficiuntur, videlicet rebus tanquam materia, verbis tanquam formâ, & persona ministri conferentis Sacramentum, cum intentione faciendi, quod facit Ecclesia. Quorum si aliquid desit, non perficitur Sacramentum.* Non tamen eadem conjunctio exigitur in omnibus Sacramentis, quo ad eorum materiali & formam; sed in aliis major, in aliis minor, juxta varias conditiones rerum, aut verborum, quibus quodlibet Sacramentum componitur. Unde quia forma baptismi significat ablutionem fieri a ministro, inter illa requiritur tanta similitas, quanta necessaria est, ut ex usu communis verba proferens censeatur actionem illam efficere. Quia vero per formam Eucharistiae demonstratur materia, in quam verba cadunt, necesse est, ut illa actu sit praesens, quando forma profertur. At Pœnitentia, quia se habet per modum judicij, stare potest, et si qui hodie peccata sua confiteatur alicui Sacerdoti, cras ab eodem absolvatur. Interim in praxi consultum est, procurare similitatem materiae & formae majorem, quam potest minister, non tamen nimis scrupulosè. Videatur Suarez disp. 2. sect. 2. §. sed quares.

§. VII.

In his Sacramentorum Novæ Legis est sanctificare hominem per gratiam DEI in via, & consequenter mediante perseverantia etiam per correspondentem gloriam in patria.

§. VIII.

Effectus Sacramentorum alias est generalis, alias specialis. Generalis, seu communis omnibus Sacramentis est gratia sanctificans, prout definit Trident. *Jeff. 7. de Sacram. in gen. Can. 6. & 8. ubi sic detonat: si quis dixerit, per ipsa Sacra menta Nova Legis ex opere operato non conferri gratiam, anathema sit.* Effectus specialis quorundam Sacramen-

torum, nempe Baptismi, Confirmationis, & Ordinis, est vel proximus, vel remotus. Proximus est character, id est, insigne, seu signum spirituale, & supernaturale, indelebiliter animæ impressum, quo Christiani ab aliis discernuntur, & tum in perceptione, tum in administratione Sacramentorum specialiter apti efficiuntur. Remotus & moralis quasi Characteris effectus est, Sacramentum, à quo impressus est, reddere irreiterabile. Trident. *d. Jeff. 7. can. 9.*

Quid si ergo quis tale Sacramentum iteret, secundò baptizetur, confirmetur, ordinetur? Talis nullum effectum suscipit, cum Sacramentum illud iteratum simpliciter sit nullum: & si scienter fiat, tam conferens, quam suscipiens gravi sacrilegio se contaminet; & insuper in reiteratione Baptismi uterque incurrit irregularitatem *juxta s. 2. de Apostatis c. 10. causa 1. q. 7.* non item in reiteratione Confirmationis, & Ordinis: de his enim nihil expressum in jure reperitur; non est autem statuenda irregularitas, nisi in casibus jure expressis. *c. 18. de Sentent. excomm. in 6. Zoël. b. 1. n. 2.* Dissentit Navarr. in *Manuali. c. 27. n. 247.*

Planè hæc Sacra menta sub conditione re-
ctè iterantur, quoties prudenter dubitatur, & omnibus benè expensis non minus invalidè, quam validè collata esse præsumuntur, præser-
tim si pro nullitate fortiores præsumptiones urgerent; quamvis etiam æquales probabili-
ter sufficiant, cum tunc rationabilis causa ad-
jectionem conditionis excusat, & conditio
efficiat, quò minus fiat irreverentia, vel ite-
ratio aliqua Sacramenti. Ad hæc communiter
receptum est, circa Sacra menta in dubio
præferendam esse opinionem animabus fa-
ventem. Interim quivis scrupulus, aut va-
nus timor absque prudenti dubitationis fun-
damento non sufficit, utpote ex levitate ali-
qua duntaxat procedens: ut si quis non re-

cordetur, vel sibi absolute imaginetur, quod materiam Ordinationis non debitò modò tingerit, vel Ministrum non debitò modò pronuntiassè formam, &c. nisi forsan ex confessione propria Ministri, vel aliunde constaret, quod tunc temporis ex malitia, vel ignorantia formam substantialem corrupit, v. g. baptizaverit plerosque in nomine Dæmonis, vel aliò modò invalidò: tunc enim utique sub conditione saltem rebaptizari deberent omnes, circa illud tempus ab eodem baptizati. arg. e. si nulla 113. diff. 4. de Consecr.

TITULUS XVII. De Filiis Presbyterorum ordinandis, vel non.

SUMMARIA.

1. Quid sit defectus natalium? 2. Et unde probemus?
3. Usque. 8. Recensentur illegitimi.
4. Proles habita ex Conjugibus solenni votu castitatis obstrictis est legitima.
5. In dubio quis presumi debet legitimus?
6. 10. 11. Illegitimi sunt incapaces Ordinum. 12. Et beneficiorum.
13. Defectus natalium non annulat Ordinationem, bene vero collationem beneficij & electionem.

UT Tit. 11. §. 4. n. 3. i. diximus illegitimos præsertim Presbyterorum filios ab Ordinum receptione impedit defectus Natalium; qui dicitur vitium originis, & hoc tamen examinatur.

§. I.

Definitur defectus natalium, quod sit vitiosa conditio natalium, ex injustis nuptiis, vel illico Parentum coitu contracta.

§. II.

Causa efficiens defectus natalium est illicitus coitus extramatrimonialis Parentum, puta concubinatus, fornicatio, stuprum, sacrilegium, incestus, aut adulterium.

§. III.

Subiectum hujus defectus sunt liberi illegitimi, quod nomine appellamus omnes extra matrimonium procreatos, ut sunt.

I. Liberi naturales, seu nothi, ac bastardi, hoc est, illi, qui ex concubina, quam quis unicam uxoris loco domi suæ retinebat, nativis sunt. t. t. C. de Naturalib. lib.

II. Spurii, quales sunt, qui vulgo concepsi, id est, ex fornicatione vel stupro geniti sunt, & dicuntur ita, quasi sine patre filii; non quod Patrem non habeant, sed quod non habeant demonstrabilem, vel legitimum: Pater enim in acceptione civili est, quem iulta nuptiæ demonstrant. §. penult. Inst. de Nuptiis. l. 23. ff. de statu hom. l. 5. ff. de in jure voc. Unde scitè Martialis: cui populus Pater est, non habet ille Patrem. Plane hodie Nothorum ac spuriorum nomina fermè confusa sunt, postquam concubinatus æquè copit esse sub pena ac quilibet alius concubitus extra-matrimonialis. Covar. de Matrim. p. 2. c. 8. §. 4. n. 3. & 4.

III. Liberi sacrilegi, id est, ex sacrilegio commercio progeniti.

Dubium est: an suscepti ex vero matrimonio, sed Parentibus eò sacrilegè ob emissum solenne votum castitatis utentibus, legitimi, vel illegitimi censendi sint? Rationem dubitandi suppeditat textus in c. 14. b. 1. ubi Papa dispensat ad Ordines cum illo, qui à Pare Sacerdote, quantumvis ex legitima uxori conceptus & genitus sit. Ex quo talem filium illegitimum esse docent Glossa ib. in pr. Ego ita distinguendum puto. Primo, si ante consummatum matrimonium unus Conjugum proficeatur Religionem, & postmodum ad sæculum & conjugium revertatur, sine dubio non nisi illegitima proles nasci potest: quia matrimonium ipso jure dissolutum fuerat per Religionis ingressum. c. 2. & 14. de Convers. coniug. Secundo, si unus Conjugum post-